

retninger, der vilse komme det nye Overformynderi tilgode, tilhører det kjøbenhavnske Overformynderi. Mit Forslag vil derfor stille Sagen baade billigere, forholdsmæssigere og simplere. — Under Nr. 12 har jeg stillet et Forslag til § 4 med Hensyn til Anbringelsen af Reservecfondens Midler. Det forekommer mig nemlig ikke at være rigtigt, at Overformynderen har aldeles frie Hænder til uden Samraad med Andre at bestemme, hvorledes Reservecfondens Midler skulle anbringes, hvorimod det efter min Mening er rigtigere, at det udtales, at han i saa Henseende har at rette sig efter de Forskrifter, som Justitsministeren giver, og at han ligeledes, saasnart der er opsamlet saa mange Reservecfondsmidler, at de skulle udblaanes imod Sikkerhed i faste Eiendomme, underkastes de Regler, man maatte komme til at fastsætte med Hensyn til Udblaan i faste Eiendomme overhovedet. Dette Punkt er Gjenstand for Forslagene under 12 og 13.

Til dette Afsnit har jeg ikke stillet flere Endringsforslag, men det maa maastee være mig tilladt med det Samme at udtale mig om nogle Forslag, der ere stillede af andre Medlemmer i Thinget. Der er da for det Første Forslaget under Nr. 7, som gaaer ud paa, at Staten allerede nu skal overtage Sikkerhed for de Udblaan, der ere stete af de nuværende Overformynderier imod Pant i faste Eiendomme, uden at dog Obligationerne, der ere udstedte for disse Laan, findes at være saa gode, som det nye Overformynderi ellers forlanger. Jeg kan meget godt samstemme i den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag, nemlig den, at Staten dog tilsidst bør bære Ansvaret for de Umyndige tilhørende Midler, der forkomme ved den Bestyrelse, som hidtil har været anordnet for dem, og dette Princip have vi jo ogsaa allerede anvendt i et Tilfælde, om hvilket der nu er udkommet en Lov, men jeg troer, det er rigtigere at lade dette Forhold udvikle sig af sig selv. Man kommer bedre ind paa en Undersøgelse af de enkelte Tilfælde ved at lade en Ordning af dette Punkt henstaae, indtil der virkelig stæer nogen Skade, hvilket dog, efter hvad man tør vente, ikke vil finde Sted i noget skubertligt Omfang. Naar da de enkelte Tilfælde foreligge og ere gjenneemgaaede,

vil Rigsdagen lettere paa Finantsloven kunne tage Bestemmelse derom, hvilket forekommer mig at være forsigtigere end nu ved en almindelig Regel at paatage sig det hele Ansvar. Hermed staaer ogsaa Forslaget under Nr. 8 i den næste Forbindelse. — Forslaget under Nr. 10 gaaer ud paa, at der skal gives Afkald paa en af de Indtægter, som ere tiltænkte det nye Overformynderi, nemlig paa Gebhyret af 1 pCt. ved Modtagelsen af nye Laan eller ved Overtagelsen af tidligere bevilgede Laan. Sagen er vistnok ikke af stor Betydning; thi, saavidt jeg har seet, har man beregnet, at dette Gebyr skulde indbringe 500 Rd. om Aaret, hvilket jo ikke er nogen stor Gjenstand, men det forekommer mig dog, at man overmaade godt kan tage denne Indtægt, thi jeg er overbevist om, at der vil blive en saa stor Søgning om disse Laan, at den omtalte lille Udgift aldeles ikke kan komme i Betragtning, og jeg troer, at Overformynderiet ikke af den Grund vil behøve at lade sig nøie med en mindre Sikkerhed. I samme Retning gaaer Bestemmelsen om, at Renten af Capitalen skal forudbetales; det er ligeledes en Forøgelse af Byrden for dem, der laane Penge, men det ærede Medlem har ikke foreslaaet nogen Forandring i dette Punkt, der dog, som sagt, er ganske beslægtet med Spørgsmaalet om at tage 1 pCt. i Gebyr ved Udblaan. Jeg troer derfor, at man hellere skal blive ved Lovforslagets Bestemmelser om dette Gebyr, saa meget mere, som det dog er af Vigtighed, at det temmelig hurtigt kan blive opsamlet en Reservecfond. — Forslaget under Nr. 11 er vist fuldkommen begrundet, og jeg skal stemme derfor. — Forslaget under Nr. 14 troer jeg ogsaa at kunne være enig i; men jeg vuffer dog at høre den høitærede Justitsministers Udtalelse derom, før jeg bestemmer mig til at stemme derfor. — Forslaget under Nr. 15 til § 5, hvilket angaaer Omfanget af Statens Garanti, troer jeg derimod at maatte fravaade det ærede Thing at gaae ind paa. Efter hele den Udvikling, som Sagen nu har faaet, forekommer det mig rettest at blive staaende ved den Affattelse, som Lovforslaget i den Henseende har, og til, hvad der derom allerede er udtalt af en anden æret Taler, skal jeg sige, at det